T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 337
KARAR NO : 2016 / 373
KARAR TR : 6.6.2016

ÖZET : Davacı şirkete ait bina için oturma ruhsatı alınabilmesi amacı ile verilmesi zorunlu bulunan prim borcu olmadığına dair yazının, davalı kurum tarafından geç verilmesi nedeni ile davacının uğradığı zararın davalıdan tazmini istemiyle açılan davanın, Anayasanın 125/son, 129/5 ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b maddeleri çerçevesinde İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : K.Gıda Sanayi Ltd. Şti
Vekili : Av.S.B.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekili : Av. H.A.

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; davacının, maliki olduğu Konya ili, Selçuklu İlçesi, Kayacık Mahallesi, 3. Organize Sanayi Bölgesi, M29 pafta, 22738 ada, 9 parselde kayıtlı taşınmaz üzerine fabrika binası ve İdare binası yapımı için 03.08.2007 tarih ve 8 nolu inşaat ruhsatını aldığını ve bu nedenle işyerinin davalı kuruma 1081733. 42 sicil sayılı işyeri olarak tescil edildiğini; İnşaat Ruhsatlarında idari bina için yapı sınıfı 3/B, Fabrika için yapı sınıf ve grubunu 2/B olarak organize sanayi bölgesinden inşaat ruhsatının alındığını ve inşaat ruhsatı alınan bu yere fabrika binası ve idare binasının prefabrik olarak yapıldığını, ardından davalı kurumda işyeri dosyası açtırıldığını ve bu inşaatta çalıştırılan işçiler için çalıştırıldığı dönemlere esas kazançları üzerinden primlerin mutad aylık bildirgeler ile birlikte davalı kuruma ödendiğini, sonrasında 04.04.2008 tarihinde davalı kurumdan prim borcu bulunmadığına ilişkin ilişiksiz belgesinin verilmesinin talep edildiğini, bunun Organize Sanayi Müdürlüğünden iskan (oturma) ruhsatı alabilmek için yapıldığını ancak davalı kurumun bu belgeyi geç vermesi nedeni ile davacının iskan ruhsatını ancak 22.02.2012 tarihinde alabildiğini ve 04.04.2008 ile 12.06.2012 tarihleri arasında işyerini kullanamaması nedeni ile zarara uğradığını; davalı idarenin meydana gelen zarardan sorumlu olduğunu;

Zira; davalı idarenin davacının yaptırdığı ve tamamladığı fabrika ve idari binası için prim tahsil ederken binanın Organize Sanayi tarafından belirlenen 2/B sınıfına itiraz ettiğini ve binanın 4/A sınıfında olduğunu belirterek primlerin eksik ödendiği iddiası ile müfettiş görevlendirilmesi cihetine gittiğini, söz konusu müfettişin de 28.11.2008 tarih ve 44 İNC 43 sayılı raporunda davacıya ait fabrika binasının yapı sınıf ve grubunun 2/B olmadığını 4/A sınıfında olduğunu belirttiğini ve davacı aleyhine 15.437.53.- TL fark işçilik primi, 13.711.76 TL gecikme zammı tahakkuk ettirilmesi gerektiğini belirttiğini; söz konusu işlemin hukuka aykırılığının tespiti amacı ile Konya 2. İş Mahkemesi'nde dava açıldığını ve Mahkemenin 2011/1152 esas, 2013/64 karar sayılı ilamı ile davalı idarenin inşaatın 4/A olduğu iddiasının haksız olduğu, inşaatın 2/B sınıfı olduğu ve haksız prim tahakkuk ettirildiği ve idarenin muarazasının ve müvekkilin iskân ruhsatı alımı öncesindeki uygulama ve isteğinin haksız olduğu hususlarının tespitine hükmettiğini, bu kararın Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin 2013/11265 esas, 2013/12699 karar sayısı ile 06.06.2013 tarihinde onandığını, bu karar sonrasında davalı kurumun davacıdan herhangi bir tahsilat talep etmediğini, yatırdığı primler borcunu karşılaması nedeni ile davacıdan para tahsil etmeden borcu yoktur yazısı verdiğini, bu süre zarfından davacının sahibi olduğu binayı 50 ay süre ile kullanamadığını belirterek; davacının davaya konu inşaatın bittiği 30 Nisan 2008 tarihinden iskan ruhsatının alındığı 02.02.2012 tarihine kadar olan süre yönünden davacının taşınmazını kullanamaması nedeni ile uğradığı fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile 50.000 TL'nin dava tarihi itibariyle yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemi ile adli yargı yerinde dava açmıştır.

Konya 3. İş Mahkemesi;09.02.2016 gün ve 2015/314 Esas, 2016/48 Karar sayılı kararında aynen "Dava davalı kurumdan 04/04/2008 tarihinde inşaatın tamamlanmış olması nedeniyle ilişiksiz belgesi talep edilmesine rağmen idarenin muarazası sonucu belgenin geç verilmesi ve iskan ruhsatının 20.02.2012 tarihinde ve çalışma ruhsatının 12.06.2012 tarihinde alınmış olması nedeniyle inşaatın tamamlandığı 30.04.2008 tarihinden iskan ruhsatının alındığı tarihe kadar işyerini kullanamadığı sürede uğradığı kazanç kaybı zararının davalıdan tahsiline ilişkindir.

İş Mahkemeleri, 5521 sayılı Kanun ile kurulan istisnai nitelikte özel mahkemeler olup,5510 sayılı Kanunun 101.maddesi hükmüne göre "bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde ,bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür. 2577 sayılı Kanunun "İdari Dava Türleri Ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2'nci maddesinde; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve amaç yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları ile idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan zarar görenlerce açılan tam yargı davaları idari dava türleri olarak sıralanmış olup eldeki dava konusu maddi zarar doğrudan 5510 sayılı kanunun uygulanmasından doğmamış, idari eylem ve işlemden kaynaklanmıştır. O halde davanın çözüm yeri adli yargı değil idari yargı olduğundan yargı yolu yanlışlığı nedeniyle davanın usulden reddine dair aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur." şeklindeki gerekçesi ile açılan davanın yargı yolu caiz olmaması nedeni ile reddine karar vermiş, karar davacı vekiline 09.03.2016, davalı vekiline 10.03.2016

tarihinde tebliğ edilmiş, süresinde temyiz edilmediğinden 30.03.2016 tarihinde kesinleşmiş, karara bu şekilde şerh edilmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı gerekçelerle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Konya 2. İdare Mahkemesi: 07.04.2016 gün ve E:2016/364 sayılı kararında aynen "Dava dosyası ile Konya 3. İş Mahkemesi'nin 09.02.2016 günlü E:2015/314, K:2016/48 sayılı kararının ve kesinleşme şerhinin birlikte incelenmesinden, davacı şirketin bünyesinde yapmış olduğu bina inşaat işyeri ile ilgili olarak 03.04.2008 tarihi itibarıyla inşaatın bitirildiği, noksan işçilik çıkması durumunda ödeneceği belirtilerek 04.04.2008 tarihinde ilişkisizlik belgesi verilmesi istemiyle davalı idareye başvurulduğu. 03.02.2009 günlü 2106358 sayılı davalı idare işlemiyle söz konusu bina inşaatı yeri ile ilgili eksik işçilik bildiriminde bulunulduğunun tespit edildiği gerekçesiyle tahakkuk ettirilen prim ve gecikme zammının davacıya bildirildiği, davacının bu işleme yaptığı itirazın 08.05.2009 günlü 5632809 sayılı prim tutarına itiraz komisyonu kararıyla reddedildiği, davacı tarafından söz konusu prim tahakkuku ve gecikme zammı talebi ile irat sayılma işlemlerinin iptali istemiyle açılan davada Konya 2. İş Mahkemesi'nin 15.02.2013 günlü E:2011/1152, K:2013/64 sayılı kararıyla, davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine, inşaatın 2B sınıf ve yapı grubuna girdiğinin tespitine, prim tahakkuku gecikme zammı ve irat sayma işlemlerinin iptaline, davacı tarafın davalı kuruma prim borcu bulunmadığının tespitine ilişkin talebinin reddine ve inşaat bitim tarihinin 03.04.2008 olarak tespitine ilişkin talebinin ve diğer tespit taleplerinin reddine karar verildiği, bu kararın Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin 06.06.2013 tarih ve E:2013/11265, K:2013/12699 sayılı onama kararı ile 06.06.2013 tarihinde kesinleştiği, sonrasında davacının, davalı kurumdan 04.04.2008 tarihinde inşaatın tamamlanmış olmasına nedeniyle ilişiksizlik belgesi talep edilmesine rağmen idarenin muarazası sonucu belgenin geç verildiği ve iskan ruhsatının 20.02.2012 tarihinde ve çalışma ruhsatının 12.06.2012 tarihinde alındığı, bu gerekçle inşaatın tamamlandığı belirtilen 30.04.2008 tarihinden iskan ruhsatının alındığı tarihe kadar işyerini kullanamadığı sürede uğradığını ileri sürdüğü kazanç kaybı zararının tazmini istemiyle 29.07.2015 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı aleyhine Konya 3. İş Mahkemesi'nin E:2015/314 sayılı dosyasında dava açıldığı, Konya 3. İş Mahkemesi'nin 09.02.2016 günlü E:2015/314, K:2016/48 sayılı kararıyla davanın çözüm yerinin idari yargı olduğu gerekçesiyle yargı yolu nedeni ile davanın usulden reddine karar verildiği, 18.03.2015 tarihinde davacı şirket tarafından bünyesinde yapmış olduğu inşaatın 04.04.2008 tarihinde inşaatın tamamlanmış olması nedeniyle aynı tarihli dilekçeyle talep edilen 5510 sayılı Kanunun 90/4. maddesinde yer alan ilişiksizlik belgesinin Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'nın muarazası sonucunda geç verilmesi sonucunda, iskan ruhsatını 20.02.2012 tarihinde ve iskan ruhsatı alınan binanın teknik donanımı tamamlanmış olduğu halde işyeri açma ve çalışma ruhsatının ise 12.06.2012 tarihinde alındığından bahisle Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'nın muaraza çıkardığını belirttiği 30.04.2008 tarihinden iskan ruhsatının alındığı 02.02.2012 tarihine kadar geçen sürede işyerini kullanamadığından dolayı uğranıldığı ileri sürülen zarar karşılığı şimdilik 50.000,00 TL maddi tazminatın dava tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle bakılan davanın açıldığı, 30.03.2016 tarihinde ise Konya 3. İş Mahkemesi'nin 09.02.2016 günlü E:2015/314, K:2016/48 sayılı kararının kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Yukarıda anılan 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun amir hükümlerine göre, 5510 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmasından doğan uyuşmazlıklarda kural olarak iş mahkemesinin genel görevli Mahkeme olduğu, ancak sadece 102. maddede belirtilen idari para cezalarına karşı doğrudan açılacak davalarda istisnai olarak idare mahkemelerinin görevli olduğu tartışmasızdır.

Bu itibarla, 5510 sayılı Kanunun 90. maddesinde öngörülen ilgililerin kuruma (Sosyal Güvenlik Kurumuna) borçlarının olmadığına dair kurumca (Sosyal Güvenlik Kurumu) düzenlenen ve ilişiksizlik belgesi olarak da nitelendirilen belgenin düzenlenmesinin doğrudan 5510 sayılı Kanunun uygulanması kapsamında bir işlem olduğu gibi söz konusu belgenin düzenlenmesine ilişkin işlemlerin anılan Kanunun başka bir maddesi olan 102. maddesinde belirtilen idari para cezası işlemleri kapsamında olmadığından, ilişiksizlik belgesi ile ilgili davaların ve bundan doğan tazminat davasının görüm ve çözümünde 5510 sayılı Kanun uyarınca iş mahkemelerinin görevli olduğu açıktır.

Bu durumda, davacı tarafından tazmini istenilen zarar doğrudan Sosyal Sigortalar Kurumuna borcu bulunmadığına ilişkin belgeden/ilişiksizlik belgesinden kaynaklanmış bulunduğundan, davanın görüm ve çözümü, yukarıda anılan 5510 sayılı Kanunun 101. maddesi uyarınca iş mahkemesine ait bulunmaktadır." şeklindeki gerekçe ile, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için adli yargı dosyası da temin edilerek dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, dosya incelemesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 6.6.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, İdare Mahkemesince anılan Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen usul ve yönteme uygun biçimde başvuruda bulunulduğu anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Birgül YİĞİT'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin idari yargı, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı şirkete ait bina için oturma ruhsatı alınabilmesi amacı ile verilmesi zorunlu bulunan, prim borcu olmadığına dair yazının, davalı kurum tarafından geç verilmesi nedeni ile uğranılan zararın davalıdan tazmini istemi ile açılmıştır.

Dosya kapsamında yapılan inceleme neticesinde, davacının 04.04.2008 tarihinde prim borcu olmadığına dair

belgenin kendisine verilmesi istemi ile davalı kuruma müracaat ettiği, davalı kurum tarafından talep hakkında karar verilmesi için araştırma yaptırıldığı ve bu kapsamda kontrol memuru görevlendirildiği, görevlendirilen kontrol memurunca düzenlenen 21.05.2008 gün ve 2008/AG-60 sayılı raporda; davacı kuruma ait fabrika ve idari binanın sınıfı ile grubunun yapılan araştırmalar doğrultusunda belirlenmesi ve 4 4003 01 01 1081733 42 21 77 sicil numarasından yapılan bildirimlerin inşaat asgari işçilik hesabında değerlendirilip değerlendirilmeyeceği ve bu bildirimlerin 2 7182 01 01 1019766 042 19-93 sicil nolu dosyaya aktarılıp aktaramayacağının, Rehberlik ve Teftiş Başkanlığına mucip çıkarılarak işyerine ait yasal kayıtların incelenmesiyle düzenlenecek rapora göre işlem yapılması gerektiğinin belirtildiği görülmüştür.

Kontrol Memurunca düzenlenen bu rapora istinaden davalı kurum tarafından belirtilen konularda inceleme yapılması amacı ile müfettiş görevlendirildiği ve müfettiş tarafından hazırlanan 28.11.2008 gün ve 44 İNC 43 sayılı raporda; davaya konu işyerinin 200 m2 lik kısmının 3/B, 1781 m2 lik kısmının ise 4/A sınıfı bina kapsamında kaldığı ve Kuruma bildirilmesi gerektiği halde, bildirilmeyen ve rapor ekinde yer alan inceleme değerlendirme belgesinde ayrıntılı olarak gösterilen 48.921,72.-YTL tutarındaki fark işçiliği faaliyet devresi aylarına (2004 yılı Mart-Nisan-Mayıs, 2007 yılı Nisan-Mayıs-Haziran-Temmuz-Ağustos) mal edilmesinin gerektiği belirtilmiştir.

Davalı kurum tarafından, söz konusu rapora istinaden raporda tespiti yapılan 48.921.72 TL fark işçiliğin 2004 yılı Mart-Nisan-Mayıs, 2007 yılı Nisan-Mayıs-Haziran-Temmuz-Ağustos ayları faaliyet devresine mal edildiği ve davacıya gönderilen B.13.2.SSK.4.42.01.00/VIII-I-011081733.42.21.77 sayılı yazı ile ilgili döneme ilişkin olarak hesaplanan 15.437,53 TL prim ve 27/02/2009 tarihine kadar hesaplanan 12.734.14TL gecikme zammı olmak üzere toplam 28.171,67 TL borcunun ödenmesinin istendiği; davacı tarafından bu karara itiraz edildiği ancak itirazın Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Konya Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Prim Tutarına İtiraz Komisyonu'nun 08.05.2009 gün ve 74 sayılı kararı ile reddedildiği görülmüştür.

Yine davalı kurum tarafından, söz konusu rapora istinaden raporda tespiti yapılan 48.921.72 TL fark işçiliğin 2004 yılı Mart-Nisan-Mayıs, 2007 yılı Nisan-Mayıs-Haziran-Temmuz-Ağustos ayları faaliyet devresine mal edildiği ve davacıya gönderilen B.13.2.SSK.4.42.01.00/VIII-I-011081733.42 sayılı yazı ile ilgili döneme ilişkin olarak asgari işçilikten dolayı hesaplanan 1929,68 TL prim ve 31.07.2009 tarihine kadar hesaplanan 1785,29 TL gecikme zammı olmak üzere 3714,97 TL borcun ödenmesinin istendiği tespit edilmiştir.

Davacı tarafından her iki talebe ilişkin olarak da iş mahkemelerinde davalar açılmış, davalar Konya 2. İş Mahkemesi'nin 2009/77 Esas sayılı dosyasında birleştirilmiş, Konya 2. İş Mahkemesi, 06.05.2010 gün ve2009/77 Esas, 2010/244 Karar sayılı kararı ile davanın kısmen kabulüne hükmetmiş, davacının davalı kuruma 5646,05 TL prim borcu ve bu borcun gecikme zammı miktarını borçlu olduğu tespiti ile fazlaya ilişkin talebin reddine karar vermiş, verilen karar taraf vekillerince temyiz edilmiş ve Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin 22.11.2011 gün ve 2010/7429 Esas, 2011/15874 Karar sayılı kararı ile eksik inceleme gerekçe gösterilerek bozulmuştur. Konya 2. İş Mahkemesi Yargıtay bozma ilamı doğrultusunda yaptığı inceleme neticesinde verdiği 15.02.2013 gün ve 2011/1152 Esas, 2013/64 Karar sayılı kararında aynen;

"1-Davacının davasının kısmen kabulüne, kısmen reddine,

2-Davacının inşaatının 2B sınıf ve Yapı grubuna girdiğinin tespitine,

3-Davalı kurumun davacı aleyhine yapmış olduğu prim tahakkuku ve gecikme zammı ve irad sayma işlemlerinin iptaline

4-Yargıtay bozma ilamı ve bozma ilamı kapsamında dosyaya sunulan bilirkişi raporu birlikte değerlendirildiğinde davacının davalı kuruma 3.257,66 TL prim borcunun bulunduğu anlaşılmakla prim borcunun faaliyet döneminin son ayı olan 2008 yılı Ağustos ayına mal edilmesi gerektiğinden davacı tarafın davalı kuruma prim borcunun bulunmadığının tespitine ilişkin talebinin reddine,

5-Davacının inşaat bitim tarihinin 03.04.2008 olarak tespitine ilişkin talebinin ve diğer tespit taleplerinin reddine," karar vermiş, verilen karar Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin 06.06.2013 gün ve 2013/11265 Esas, 2013/12699 Karar sayılı kararı ile onanmış ve karara şerh edildiği üzere 06.06.2013 tarihinde kesinleşmiştir.

Tüm bu tespitler ve dava dilekçesi bir bütün halinde ele alındığında, davaya konu olayda, davalı idarenin Mahkeme kararları ile tespit edilen hatalı işlemleri nedeni ile davacının zamanında alamadığı işyeri açma ve çalışma ruhsatı nedeni ile uğradığı zararın tazminine karar verilmesini istediği anlaşılmaktadır. Bu hali ile konunun, idari hizmetin yürütülmesi sırasında, idare ajanlarının hizmet kusurundan kaynaklanan tazminat talebi kapsamında ele alınması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir. Hukukun ve adaletin en somut yansıması olan mahkeme kararlarının uygulanması, hukuk devleti ilkesi ve onun vazgeçilmez koşullarından biri olan hukuka bağlı idare anlayışının gereğidir.

Anayasanın 125. maddesinin son fıkrasında: "İdarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu" belirtilmekte; 129. maddesinin 5. bendinde de: "Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve Kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılabilir." hükmü yer almış bulunmaktadır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. Maddesinde; " (Değişik bent: 10/06/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Anayasa Mahkemesi'nin 21/09/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden düzenleme: 08/06/2000 - 4577/5. md) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik bent: 18/12/1999 - 4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden

doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler.

3. Cumhurbaşkanının doğrudan doğruya yaptığı işlemler idari yargı denetimi dışındadır." denilmektedir.

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu'nun 1. Maddesinde de belirtildiği üzere, Sosyal Güvenlik Kurumu kamu tüzel kişiliğini haiz, idarî ve malî açıdan özerk, bu Kanunda hüküm bulunmayan durumlarda özel hukuk hükümlerine tabi ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile ilgili bir kamu kuruluşudur. Yine aynı Kanunun 28. maddesinde belirtildiği üzere Kurum hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu hükümlerine tâbi olarak istihdam edilen personel tarafından yürütülmektedir. 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 13. Maddesinde de; kişilerin kamu hukukuna tabi görevlerle ilgili olarak uğradıkları zararlardan dolayı, bu görevi yerine getiren personel aleyhine değil, ilgili kurum aleyhine dava açacakları, kurumun genel hükümlere göre personele rücu hakkının saklı olduğu hükmüne yer verilmiştir.

Bu durumda, davacının prim borcu olmadığına dair yazı verilmesi istemi ile yaptığı başvurunun haksız olarak reddedilmesi nedeni ile kullanamadığı işyeri dolayısıyla uğradığını ileri sürdüğü zararlar, idarenin ajan durumundaki kamu görevlilerinin işlemlerinden kaynaklandığı iddia edildiğine göre; olayda hizmet kusuru ya da başka nedenle idarenin sorumluluğunun bulunup bulunmadığının saptanması idare hukuku ilkeleri çerçevesinde yapılabileceğinden, 2577 sayılı Yasa'nın 2/1,b maddesi kapsamında bulunan tam yargı davasının görüm ve çözümünde idari yargı yeri görevlidir.

Açıklanan nedenlerle, Konya 2. İdare Mahkemesi'nin 07.04.2016 gün ve 2016/364 Esas sayılı kararı ile yapmış olduğu 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında görülen başvurusunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Konya 2. İdare Mahkemesi'nin 07.04.2016 gün ve 2016/364 Esas sayılı kararı ile yapmış olduğu 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında görülen BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 6.6.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

| Başkan | Üye | Üye | Üye |
|---|---|---|---|
| Nuri | Ali | Yusuf Ziyaattin | Alaittin Ali |
| NECİPOĞLU | ÇOLAK | CENİK | ÖĞÜŞ |

| Üye | Üye | Üye |
|---|---|---|
| Süleyman Hilmi | Mehmet | Yüksel |
| AYDIN | AKBULUT | DOĞAN |